

Södermanlands-Nerikes Nation
Majhälsning till landsmännen 79 - 2006

Södermanlands-Nerikes Nation
Majhälsning till landsmännen 79 - 2006

Innehåll

Glad vår	3
Från Höst till Höst	4
Något om nationsgraven	6
Hur en Stenknäck av mig en skjuts rakt in i närinslivet	9
Kören jubilerar	12
Ett minne för livet	15
Vår till vår	18
Nationens ekonomi år 2005	25
Förändringar i seniorföreningens matrikel	27
Nationens ämbetsmän, nämnder och föreningar	28

Majhälsning till landsmännen startade 1928. Den utges sedan 1974 av Södermanlands-Nerikes nations seniorförening. Register för tidigare årgångar finns i Majhälsning 1937, 1947, 1957, 1967, 1982, 1992 och 2002.

Majhälsningen distribueras genom
Södermanlands-Nerikes nation
S:t Olofsgatan 16
753 12 Uppsala
Tel. 018-15 40 60
Fax. 018-15 40 64
E-post: sekr@snerike.se

Seniorföreningens styrelse

Ordförande

Monica Landmark

Ledamöter

Claes Bern
Göran Carenbäck
Peter Forsgren
Johan Graffman
Stefan Jansson
Charlotta Leijonhufvud
Jöran Rehn
Emma Syrén
Mikael J. Zaar

Inspektör

Leif Lewin

Skattmästare

Martin Fors

Förste kurator

Charlotte Tarschys

Redaktör

Mikael J. Zaar

Korrekturläsare

Eva Skarp

Seniorföreningen är öppen för nya och gamla landsmän och landsmaninnor och andra intresserade och gynnare av nationen. Detta betyder, kära sörmland-neriking, att Du kan uppmana de vänner som gärna följer med på nationens fester att bli medlemmar i vår förening. Föreningens bankgiro-nummer är 5613-0032. Medlemsavgiften är 90 kr för årsbetalande och 500 kr för ständigt medlemskap.

Glad vår!

Seniorer, landsmaninnor och landsmän, ni har ni detta års upplaga av Majhälsning i era händer. Detta nummer ser i vanlig ordning tillbaka på det gångna året där förste kurator berättar om festerna, spexen upptågen och allt det andra som de aktiva studenterna sysselsatt sig med istället för att ta upp de snålt tilltagna läsplatserna på de olika biblioteken.

Att man som student lägger så mycket tid på annat än just studierna är något som Björn Holmgren idag kan tacka sig själv för. Han berättar om livet i Arkadiens Pent House, och vad ett inte allt för flitigt studerande fick in honom på för bana.

Jubileumen tenderar att samla sig i klump på den bästa av nationer och den närmaste tiden visar på detta. Detta år så jubilerar kören och Mia Placht upplyser oss tondöva om hur det hela en gång började.

Nästkommande år är det kamratmöte och i samband med detta ska ju i vanlig ordning det traditionstyngda storspexet På Madagaskar sättas upp. Robert Axner ser till att berätta om spexets historia och sina egna minnen kring uppsättningen 1987.

De historiska vingslagen står nationens bibliotekarie Peter Bernhardsson för. Han berättar om nationsgraven och dess historia, något som det inte skrivits speciellt mycket om tidigare.

Själv vill jag passa på att tacka alla skribenter och medarbetare för hjälpen med detta nummer.

Mikael J. Zaar
Redaktör

Från Höst till Höst

av Seniorföreningens ordförande
Monica Landmark

Var hälsad, kära sneriking! Lika aningslös som alltid har jag just insett att ännu ett år har passerat. Tiden verkar gå fortare för varje år som går. I skrivande stund ligger snötäcket ännu kvar i Uppsala men just idag har vintergäcken tittat fram i vårens första solvarma rabatt, detta tappra och säkra tecken på att våren faktiskt är på väg även om det känns långsökt.

Seniorföreningens styrelses arbete fortsätter oförtrutet. Vi försöker att gå från det stora, visionära tänkandet till att sedan konkretisera det vi vill få genomfört. Vi håller vårt motto i ständig åtanke:

Nätverk – Nöje – Nostalg

Man kan säga att detta är vår vision. Och då kan man ju fråga sig vad en vision är? Enligt den uttydning vi har tagit till våra hjärtan gäller följande: "Visionen skall beskriva ett önskvärt framtida tillstånd som visar varför organisationen finns, för vem och vart den är på väg. Visionen är en ledstjärna för kommande års verksamhet och utvecklingsarbete."

Vårt arbete bygger på en tilltro till att vi alla är stolta snerikingar oavsett ålder och hur aktiva vi en gång var inom nationen, en grundinställning att det är

Monica med mamma på sin födelsedag.

roligare när man har kul och en självklarhet att vi alla tycker om att återvända till vår kära nation. Sen är det styrelsens uppgift att tillse att det som erbjuds Seniorföreningens medlemmar håller en tillräckligt hög kvalitativ nivå för att intressera och attrahera er alla i vardagens jäkt och stress. Styrelsen arbetar självklart också aktivt för att föreningens medlemmar skall känna sig välkomna och väl mottagna i de aktiviteter som nationen förestår, där även vi är inbjudna. Alla känner inte varandra i denna åldersmässigt och geografiskt spridda förening, men alla känner vi vår nation och detta är den viktigaste länken i vår gemenskap. Höstens höjdpunkt inföll den 8 oktober och började som sig bör med kaffe och tårter och allmänt gemyt. Sen var det dags för årsmöte där det aktiva deltagandet var stort och hjärtligt till min stora belåtenhet. Under övriga frågor väcktes diskussionen om valborgsfirandet i nationskvarteret. Nationen har numera ett inhägnat område i trädgården som gör det lite svårare för oss gamlingar att finna varandra och Hornboskapen. Styrelsen har aktivt tagit med sig denna fråga från årsmötet och diskuterat med nationen hur man kan möta både dagens önskemål om champagneförsäljning utomhus och seniorernas spontana möten med varandra. Den lösning som ges för närvarande är att seniorer och Hornboskapen får husera fritt vid Stavenowska husets gräsmatta och blicka ut över nationsträdgårdens böljande massor, eller så ställer man sig i kö och går in innan-

för stängslet med den fördelen att man kan köpa champagne om man vill.

Efter årsmötet bar det av på studiebesök till Universitetshuset. Styrelseledamot Jöran Rehn hade ordnat detta på ett föredömligt sätt och besöket var mycket lyckat och uppskattat. Kvällen fortsatte med Höstgasque som innehöll spontana upprop, tal, avtackning av vår trotjänare Seppo Gerestrand och utdelning av förtjänsttecken; allt som hör en härlig nationsgasque till!

I år infaller Höstgasquen lördag den 14 oktober och styrelsen har funderingar på att göra den till en samlande gasque där andra nationsföreningars seniora medlemmar också bjuds in att delta. Nationen har ju alltid haft aktiva medlemmar med riktade intressen; Kören, Hornboskapen, Teatern, Tricken etc. Vi tycker att det låter som en spännande idé och hoppas att ni håller med. Skriv upp datumet redan nu och boka in med vännerna!

Om vi gläntar lite på gardinen till framtiden ser vi att år 2007 lovar att bli ett ovanligt innehållsrikt år. Det är jubelår med Kamratmöte och stor uppsättning av På Madagskar under våren. Att Uppsala dessutom firar Linnéjubileum samma år gör ju inte saken sämre. Har du idéer om Madagskar eller Kamratmötet är du mycket välkommen att höra av dig till oss i styrelsen. Du når oss via nationens kuratel.

Väl mött på nationen!

Något om nationgraven

av bibliotekarie Peter Bernhardsson

Under Majhälsningens snart 80-åriga historia har både stora och små ämnen behandlats. En hastig blick i registret avslöjar dock att ingenting skrivits om nationens gravsten och dess historia. Denna brist måste rättas till och därför ska nu skrivas någonting om nationens gravsten.

Under 1800-talet var det inte ovanligt att studenter avled under studietiden och särskilt lungdot var en vanlig dödsorsak. Många av dessa unga landsmän vilar i nationens gravsten på Gamla kyrkogården. Där vilar också några äldre landsmän och en inspektor, professor skytteanus Olof Wingquist. Nationens gravsten har funnits åtminstone sedan 1833. Då inköptes tre gravplatser på kyrkogården, som tillsammans utgör en tredjedel av dagens nationens grav. Resten inköptes i omgångar 1863 och 1891. Men en nationens grav krävde också en pampig gravsten, värdig den bästa av nationer. Hur monumentet skulle se ut, men framförallt hur det skulle bekostas, blev ett svårt problem att lösa.

Redan i samband med att de första gravplatserna inköptes instiftades nationens "Graf-Monuments-Cassa". Kassan växte genom frivilliga bidrag från medlemmarna. Från mitten av

1830-talet till mitten av 1840-talet gjordes årliga insamlingar till kassan som då innehöll omkring 200 riksdaler. Därefter verkar insamlingsverksamheten ha avstannat.

I slutet av 1850-talet var det dags att beställa gravmonumentet. G. L. Hoffman i Stockholm presenterade 1859 sitt förslag som bestod av en obelisk och en sockel i granit. Längst ner på obeliskan skulle gurlanger i gjutjärn fästas och sockeln skulle prydas av landskapsvapnen, också de i gjutjärn. På sockelns framsida skulle orden "Södermanlands och Nerikes Nation åt Aflidne Landsmän". Varje sida av obeliskan skulle rymma ett 20-tal namn.

Hoffmans ritning gillades av nationen men monumentet var alldeles för dyrt. Förslaget till kontrakt nämnde en kostnad på långt över 1000 riksdaler, betydligt mer än vad nationens gravmonumentskassa innehöll. Hoffman (som adresserade sina brev till "curatorn för Smålands & Nerikes nation") föreslog då en något mindre obelisk. Var nationen kanske intresserad av ett enkelt granitkors eller, ännu billigare, ett något mindre kors i marmor? Önskades kredit till årets slut gick det att ordna. Trots Hoffmans försök var

nationen tvungen att avböja. De insamlade medlen var "otillräckliga till ett värdigt uppfyllande" av kassans ändamål som förste kurator uttryckte saken.

Istället fick insamlingen bland nationens medlemmar ny fart. Listor cirkulerade där man uppmanade landsmännen att anteckna sitt namn och hur mycket man ville donera. Pengarna lämnades sedan till vaktmästaren Wi-berg. Denna andra insamlingsperiod varade åtminstone 1859-66. 1863 diskuterades ett monument som skulle levereras av Wennerström och Berg vid Huvudsta stenbrott. Inga ritningar av detta andra projekt finns bevarade, men troligen gällde det en sarkofag med landskapsvapnen på gavlarna. Kostnaden beräknades till 3300 riksdaler. Dock kunde man ju spara något genom att både materialpriser och löner var lägre i Uppsala än i Stockholm. Av okänd anledning genomfördes inte projektet.

Den låda i arkivet som innehåller handlingar om nationens gravsten innehåller också papper om de landsmän som har begravits där. De ger en intressant bild av nationen i mitten av 1800-talet, t ex andre kurators arbetsuppgifter. När H. G. Fredin avled 1853 fördes hans kläder och böcker till nationssalen och andre kurator ansvarade för att Fredins skulder betalades. Förhoppningsvis återstod en liten summa till begravningen när hyresvärd, städtant och vedhandlare hade fått sina pengar. Hur en sådan begravning på nationen i mitten av 1800-talet kunde se ut syns också i de bevarade räkningarna. Gästerna bjöds oftast på pastej och buljong samt begravningskonfekt. Till detta serverades tyskt vin och lite portvin. Naturligtvis även punsch. En ytterligare utgift var inbjudningskort till begravningen, som skickades till bl a övriga nationer.

Ibland, särskilt när dödsboet saknade pengar för begravningen, delades den

Nationens gravsten

Kransnedläggning 1 maj 1937.

kostnaden solidariskt mellan de nationsmedlemmar som deltagit. Ibland delades kostnaden av alla nationsmedlemmar efter landskapsbeslut. När skulder och begravning var betald kunde det ibland bli pengar över som skickades hem till den avlidnes släktingar. Dagen före julafton 1857 fick änkan Maria Juliana Björkman i Myrö 20 riksdaler som samlats ihop till hennes styvson G. A. Björkmans begravning. Hennes nästan oläsliga tackbrev finns också i lådan i arkivet.

1869 var tiden mogen för ett tredje försök till monument. Genom annonser i de stora tidningarna utlystes en tävling om ritning till monumentet. I arkivet finns en odaterad ritning av Fredrik Kretsmod som möjligen är ett bidrag i tävlingen. Prissumman på 150 riksdaler utbetalades dock till arkitekten och konstnären A. T. Gellerstedt och överlämnades av nationens förste kurator J. R. Gellerstedt. Uppdraget att hugga stenen gick till firma J. A. Berg på Långholmen i Stockholm och monumentet skulle levereras 1870. Sommaren 1869 anlätades grundläggaren Pettersson i Uppsala för att bygga den rejäla grund som krävdes.

En särskilt delikat uppgift var att hitta några lämpliga visdomsord att rista på stenen. Det fick dock inte bli för långt, eftersom stenhuggaren fick betalt per bokstav. Expertis anlätades i form av kungliga Vitterhets, Historie och Antikvitetsakademien och riksantikvariern Bror Emil Hildebrand. Han sände en

lista med tio förslag, bland annat det något märkliga "Till högre läroverk de gått". Ett av Hildebrands förslag var "Lifvets vishet lär av döden". Möjligen var de orden grunden för nationens slutgiltiga förslag "Lär dig af döden lefva" vilket godkändes av akademien den 12 april 1870.

När monumentet väl var färdigt återstod problemet att föra det från Långholmen till Uppsala. Till slut fann man en av Långholmens största prämar, "Nr. 14", som efter viss ombyggnad lastades med stenen. Från Stockholms Ångslups Actiebolag hyrdes ångslupen Ran som lämnade Stockholm på morgonen den 23 oktober 1870 med Nr. 14 på släp. Nästa dag anlände man till Uppsala och arbetet att släpa stenen upp till kyrkogården satte igång. Under två veckor arbetade ett dussintal män med ingenjör Larsson i spetsen med att resa stenen. I november 1870 hade så äntligen nationens gravsten kommit på plats.

I nationsgraven vilar idag ca 40 landsmän. Färre än tio är begravda efter sekelskiftet 1900. Bland dagens studenter är, tack och lov, behovet av en nationsgrav mindre än för 150 år sedan. Men nationsgraven är ändå ett monument över dåtidens nationalsliv och en påminnelse om de landsmän som "gått till ett högre läroverk".

Peter Bernhardsson
Bibliotekarie

Hur en Stenknäck gav mig en skjuts rakt in i näringslivet.

av Björn Holmgren

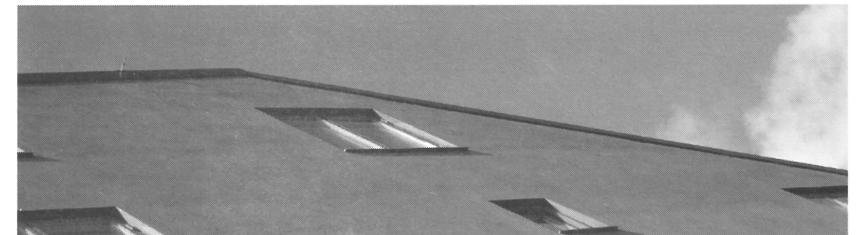
Till minne av Kyrkan, Peter Kierkegaard

Ja, herregud, ingen ska komma och säga att det var ansträngande att läsa på universitetet. Den som följde minsta motståndets lag gick över huvud taget inte på några föreläsningar. Dessutom var det alltid lång tid till nästa tenta och onödigt att öppna böckerna i förtid.

Trots detta lättjefulla koncept var det inte långt till kudden. Redan vid tvåtiden på eftermiddagarna började det klippa i ögonen. Fördelen med studentrum var att sängen aldrig var längre bort än en gäspning. Dessutom hade de flesta (i vårt gäng) reducerat bort skrivbordet; låg man på sängen och läste var man så att säga redan förberedd på den obligatoriska eftermiddagslummern.

Innan jag kommer in på min oförutsägbara karriärstart i näringslivet måste

jag dra några favoritstrofer från Strindberg. I den självbiografiska novellen Inackorderingarna (Från Fjärdingen och Svartbäcken) skriver Strindberg redan på första raden: "Nu hade han legat tre terminer på graden och inte gjort ett Guds skapandes grand". Ja det där känner man ju till förstås. Tiden går fort när man har roligt. Strindbergs huvudperson (han själv alltså) bodde och levde knapert i början av sin studietid, men blev efter en tid inackorderad hos en prostinna i Fjärdingen. Här serverades rejäl frukost med brännvin, öl och kaffe. De inackorderade levde med andra ord riktigt gott. Så gott att Strindbergs huvudperson i novellen var tvungen att ta en promenad efter en av de stärkande frukostarna. Efter promenaden gick han hem, försökte läsa och som Strindberg skriver: "kände sig tung och lutade sig. Innan han visste ordet av var det middag".

Det här kunde ju inte fortgå resonera- de huvudpersonen och lovade sig själv att det skulle bli bättring. ”Trogen sitt dyra löfte vandrade vår man upp på sin kammare för att övertänka huru mycket tid han förlorat på de reducerade förmiddagarna, varunder han föll i djup slummer.”

Jaha, mina vänner, det var Strindberg det. Som ni märker sammanfaller mycket av hans liv, leverne och löften om bättring med hur vi själva drog oss fram i Uppsala. När jag helt ovetande tog första steget mot min framtida karriär bodde jag i Arkadien, högst upp, i den korridor som vi kallade ”Top Floor”. Det var runt 1977-78 och de flesta av ”mitt gäng” var ämbetsmän på nationen. Frasse, Jussi, Mulan, Peder, Ericsson, Sverke, Osten, Bern, Bojan

– jag droppar några namn så att ni ska veta ungefär i vilken tid och härad vi befinner oss.

Ytterligare en person är viktig i sammanhanget, Kyrkan. Kyrkan bodde i rummet bredvid mitt på Top Floor. Han var precis som jag (och många andra med oss) mer inskriven vid universitetet än deltagande i dess aktiviteter. Däremot var vi deltagande i nationens aktiviteter. Förmodligen mer än vad som var nyttigt för oss.

Livet i nationens anda bidrog till att sängen var den möbel som frekventerades mest. Förutom en och annan restaurangstol förstås. En helt vanlig eftermiddag i mars låg jag i mitt rum och Kyrkan i sitt. Dörrarna var öppna och vi kunde ropa in till varandra om

Arkadiens Top Floor, med dess balkong.

vi ville något. Vid det här tillfället hade vi som vanligt inget att läsa och inga föreläsningar att gå på. Såvitt vi visste. Ingen hade ringt och frågat efter oss i alla fall. Fokus var i stället riktat på småfåglarnas odds att överleva vintern. Som de humanister vi var bestämde vi oss för att sätta upp fågelbord på våra franska balkonger. Sagt och gjort. Vi ägnade några dagar åt att utvärdera fågelbordsmarknaden, inhandla lämpliga bord och Farbror Nisses fågelfrö. Sedan var det bara att lägga sig ner och vänta.

En dag dök det upp en jättestor och underlig fågel. Normalt var det gråsparvar och en och annan domherre som frekventerade våra bord. Den okände gästen lät sig väl smaka av Nisses frön. Själva plågades vi av vår ornitologiska okunskap och var tvungna att gå ner till biblioteket för att rådfråga en fågelbok. En Stenknäck! Vi hade aldrig hört talas om vare sig Stenknäcken eller dess vanor, men enligt boken var det ovanligt att se den i stadsmiljö. Det måste ju omvärlden få veta, tänkte Kyrkan och jag. Vi vandrade således upp på våra rum och satte ihop en nyhetsnotis som vi lämnade in till nationstidningen. Till vår stora glädje publicerades notisen och vi kände att vi utfört några riktigt rejäla dagsverken. Varpå vi föll i djup slummer.

Vårt nyvunna skrivintresse resulterade i att vi på vårens landskap ställde upp och blev valda till redaktörer för tidningen. Och när hösten kom in-

stallerade vi oss i vår alldeles egna redaktion mitt emot tornrummet. Synnerligen behändigt om det var någon sexa i nämnda rum. Det var bara att gå direkt från ”jobbet” till det dukade bordet.

Nu var vi plötsligt skribenter på riktigt. Många tyckte att vi skrev bra och roligt och gjorde en rolig tidning. Självt ställde jag även upp i valet som krönikör och på en gåsmiddag gjorde jag debut som skrivande underhållare, får man väl kalla det hela. Någon i kretsen ansåg att jag skrev riktigt bra och föreslog att jag skulle bli copywriter. Och kanske gå på IHR (reklam och marknadsföring i Stockholm). Inte för att jag nånsin hört talas om ett yrke som hette copywriter, men nått skulle man ju göra. Och efter avslutade juridikstudier (jo, jag tog examen) gick jag på IHR och har sedan dess jobbat som copywriter.

Vem kunde tro att en Stenknäck skulle knacka på rutan en vanlig marsdag och så att säga leda mig in på min framtida yrkesbana. Och tänk om Kyrkan och jag hade suttit på Carolina Rediviva, djupt böjda över kurslitteraturen, i stället för att fördriva tiden i horisontellt läge. Då hade vi aldrig kommit på det där med fågelborden. Och vem vet då hur det hade gått?

Björn Holmgren
Jur kand (det är sant),
DIHR och copywriter

Kören jubilerar

av Mia Placht

Hej kära Seniorförening, här kommer en lite snyggare och lite bättre vårhälsning från nationens kör.

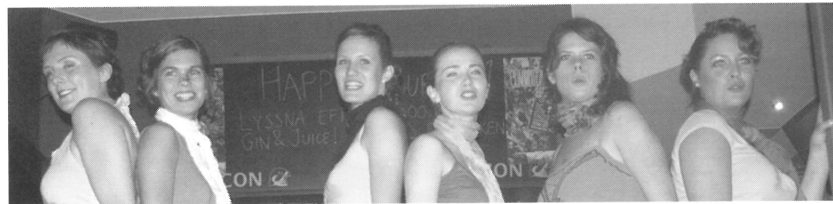
Under det senaste året har kören genomgått en stor förändring, genom att vi bytt en Jacob mot en Jacob. En dialekt mot en annan. Något grovt kan man till och med säga att vi bytt ut en rumpmas mot en rumpsvensk. Vår nya dirigent heter Jacob Mølgaard Laustsen och kommer från Danmark.

Bytet av dirigent har gått utmärkt och samtliga korister kan, förutom att sjunga fantastiskt vackert, även skryta med att plötsligt ha skaffat sig en välutvecklad förståelse för vårt sydliga systerspråk. Vem skulle tacka nej till en sådan paketlösning?

För att återknyta till ett tidigare nämnt tema, är SNerikekören lokalt känd som den lite snyggare och lite bättre kören. Många har frågat oss varifrån detta

kommer och vem som egentligen från början utnämnde just Södermanlands-Nerikes nations kör till att bli den lite snyggare och lite bättre kören. Här kommer den officiella förklaringen.

SNerikekören var redan på senmedeltiden känd som "den stora kören med de små koristerna". Detta kom sig av att snittlängden av de då aktiva koristerna var så pass låg som ca 148 cm, men att man i gengäld hade cirka 350 aktiva medlemmar. Länge var detta en sådan fantastisk succé att man inom körstyrelsen inte såg något behov av att förändra verksamheten eller sättningen nämnvärt. Det var ur ett logistiskt perspektiv något opraktiskt med en sådan stor kör då det vid denna tid var väldigt ont om lämpliga repetitionslokaler. Domkyrkan stod normalt sett inte till körens förfogande men trots det finns välbevarade anekdoter från episoder då man mangrant smög sig in under högmässan och använde sig av

Körtjejer som är lite snyggare... och lite bättre.

psalm nummer 146 som en improviserad uppsjungsövning. Fyrishov var förstas inte heller ett riktigt alternativ då den byggdes långt senare. Lösningen blev istället att ha repetitionerna utomhus.

Irritationen över att ständigt befinna sig utomhus måndagar kl 19 steg över en kritisk gräns den 22 oktober 1886. Efter att det osannolika inträffat att man drabbats av skyfall och stormbyar på varenda repetition sedan mitten på 1870-talet tröttnade man just den 22 oktober 1886 och ordentliga oroligheter samt kravaller uppstod. Kören upplöstes och oroligheterna spreds som ringar på vattnet och kulminerade genom att vara den bakomliggande orsaken till Sundsvalls stadsbrand 1888.

1976 hade man tillslut gjort avbön för den så olyckliga utgången av den tidigare körverksamheten, att man från nationshall vågade snegla mot att dra igång en körverksamhet igen. Självklart ville man undvika att samma sak hände igen, så man valde att den "nya" nationskören skulle ha en mer traditionell sättning. Detta ledde i förlängningen förstas till att den gamla och välkända devisen "den stora kören med de små koristerna" fick skrotas.

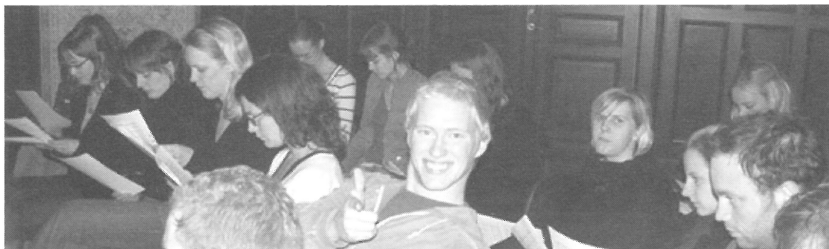
När man väl hade bestämt att dra igång kören igen så började rekryteringsprocessen. Man började med detta på en danskväll på nationen. En manlig ämbetsman från Odensbacken sändes ut på dansgolvet och återkom

snart med ett antal lite snyggare tjejer. Dessa sorterades upp i alt och sopran och så hade man halva kören klar. Den andra halvan, som bestod av de lite bättre killarna, dök upp redan på andra repetitionen. Ryktet om att det fanns en kör bestående av lite snyggare tjejer spred sig likt en löpeld, varför vidare marknadsföring inte var nödvändig. Detta var för övrigt exakt vad den manliga ämbetsmannen hade planerat hela tiden. Från och med denna dag var kören känd som "kören med de lite snyggare tjejerna och de lite bättre killarna".

Vän av ordning frågar förstas varför man idag inte har kvar samma devis som man hade så sent som 1976. Den korta förklaringen till det är att kören under mitten av 80-talet hade en sekreterare som var riktigt svag i maskinskrivning. Han hann helt enkelt inte skriva hela devisen innan nästa styrelsemöte skulle börja, så han bestämde sig helt enkelt för att korta ner denna och hoppas på att ingen skulle märka något. Ingen märkte något förrän så sent som för något år sedan varpå det hölls en omröstning för lyckta dörrar. Frågan var om man skulle fortsätta med den nya men inte helt helt förväntade devisen, eller gå tillbaka till den gamla. Efter en kort men intensiv debatt bestämdes att "SNerikekören - lite snyggare, lite bättre" skulle vara det allena rådande stridsropet.

Den uppmärksamme läsaren har förstas redan upptäckt att det gått ganska

Körövning i nationens festsal.

exakt 30 år sedan 1976. Den studentförening som någonsin har missat en chans att ha ett ordentligt jubileum är knappast värd namnet och eftersom SNERIKEKÖREN är värd namnet så kommer vi förstås att fira detta jubileum. Detta kommer att ske med buller och sång under hösten 2006.

O hur härligt majsol ler.

Under våren framför kören sin skönsång vid ett flertal tillfällen. Förutom de vanliga sjungningarna på vårbal

och majmiddag kommer även körens herrar ha en tung natt med serenader. Som avslutning på terminen bjuder dessutom hela kören på den så omtyckta sommarnattskonserten i Triangeln. Självklart vill vi gärna ha en stor publik på våra konserter, så vi vill gärna att ni kommer och tittar och lyssnar på oss- Då fårni reda på hur fort SNERIKEKÖREN kan få vintern att rasa ut och hur härligt vi kan få majsolen att le.

Med vänlig hälsning,
Södermanlands-Nerikes nationskör

Valborg

Under höstmötet höjde några seniorer sina röster angående nationens valborgsfirande. De senaste två åren har nationsträdgården inhägnats för att nationen ska kunna sälja bubbel även i trädgården. Detta har blivit mycket populärt bland studenterna och ökat intäkterna väsentligt. Tråkigt nog kände en del seniorer sig utestängda av staketet. Inför kommande Valborg har vi två lösningar på det problemet. Om du vill komma in i inhägnaden och köpa bubbel är det bara att kontakta förste kurator Charlotte Tarschys (1q@snerike.se eller 018-15 40 61) innan sista april så ser hon till att du kommer in. Om du inte vill trängas med studenterna kommer Seniorföreningen att samlas för att lyssna på när Hornboskapsen spelar i trädgården utanför Stavenowska huset. Hjärtligt välkomna till sista april-firande på Södermanlands-Nerikes nation!

Ett minne för livet

av Robert Axner

TARABAGATAIJ!

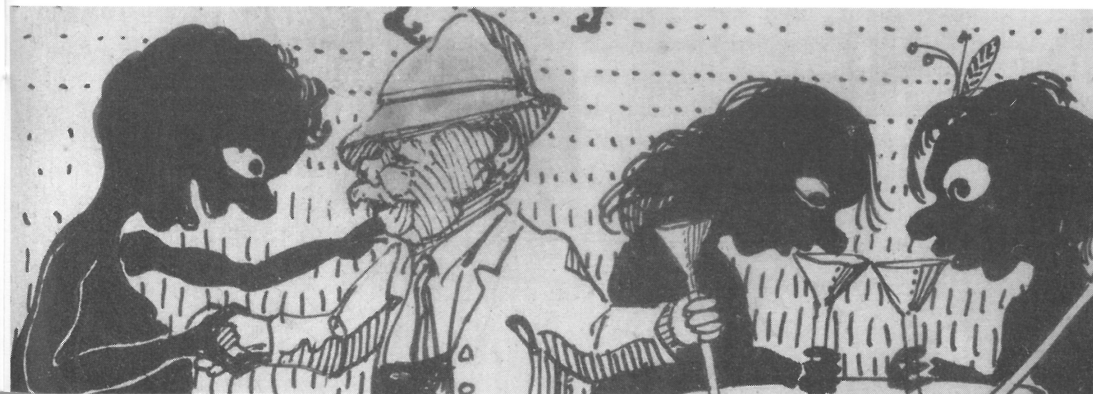
Utbrister människoätarna i vår nations anrika spex "På Madagaskar" när de känner sig upprymda av både ditten och datten. Många av de snapsvisor som fyllt nationens sal sedan huset byggdes 1897 kommer från detta älskade spex. Spexet skrev i slutet på 1860-talet av Hugo Montgomery Cederhielm och hade sitt uruppförande den 2 april 1870.

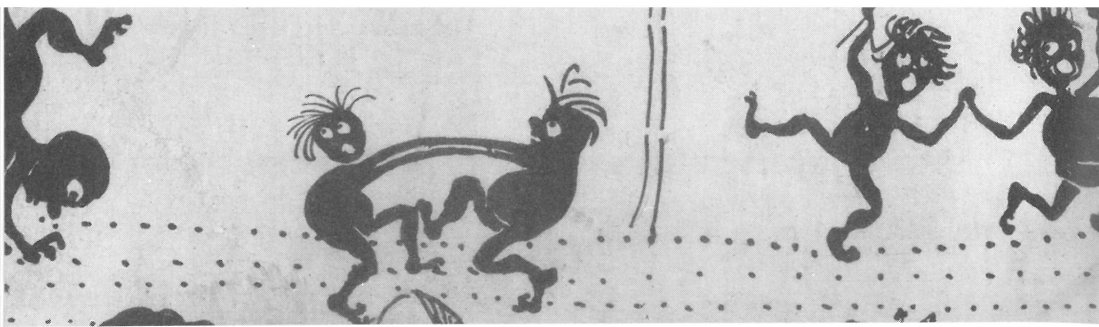
Det hela kom sig av att ett par nationskamrater satt en kväll på krogen "Taddis", som för övrigt låg i samma hus som nationen då hade sina lokaler. Axel Borg, som gjorde scendekorationerna och blev en erkänd målare/konstnär, spelade Radamuffo vid urpremiären har i ett brev berättat "... så råkade vi komma att tala om önskvärdheten av ett nytt spex. Förslagsvis nämndes Madagaskars exotiska miljö som lämplig. Vi blevo intresserade och gingo länge tillsammans på natten, under det att Montgomery på rak arm utkastade planen till det nya mäs-

terverket. Vi skildes åt sent, men kl. 7 följande morgon kom Montgomery och väckte mig och läste upp spexet. Det var då så gott som fullständigt."

För den musikaliska bearbetningen tog man kontakt med Anton Kull som var sång- och musikanföreläsare och C A Forsman som var Kulls företrädare och så var det hela igång.

Handlingen utspelar sig på ön Madagaskar där den grymma drottningen Uschiameja härskar med fast hand. Där lever även Stormoritasken Radamuffo av Monomotapa som levererar färskt människokött till drottningen som i utbyte begär prinsessan Guttaperchas hand. Till sin hjälp har Radamuffo figurer som Uffo, Gudin nan Rakkas överstepräst, med följeslagaren övermänniskogödaren Gluffo, som för övrigt gärna vilar sig på en bädd av människotarmar. Dramatiken tätnar när prinsessan en dag hittar den franske botanisten A la Bonneheure

och uppsalastudenten Rapp, i senare versioner kallad Vigg, uppspolade på stranden efter att deras båt förlit. Guttapercha blixtförälskar sig i den franske botanisten, vilket inte ses med blida ögon av Radamuffo som ser sin chans att leverera färskt kött till Drottningen. Upplösningen är relativt snäll och präglas av kärlek, förståelse och harmoni.

Historiskt sett uppfördes "På Madagaskar" ett par gånger under under 1800-talet. Efter premiären låg det sedan "bortglömt" fram till 1894, då det framfördes på Gillet den 24 november. Sedan dröjde det fram till 1905 innan det återigen sattes upp i samband med att man firade 100-årsjubileet av samslagsningen av Södermanlands och Nerikes nationer. Albert Gille instrumenterade spexen för stor orkester och detta var klart 1907 då man även genomförde ett gästspel på Östermalms-teatern i Stockholm. Framgångarna gav mersmak och 1911 genomfördes en "riksturné" med spexet. Turnén började i Nyköping den 5 januari och fortsatte till Örebro, Göteborg och andra mellansvenska städer och avslutade senare på våren på Svenska teatern i Stockholm.

Nästa gång var 1935, även då med en

efterföljande turné, även om den var i mindre omfattning. Vid Kamratmötet 1937 satte man på nytt upp spexet. Efter det har "På Madagaskar" satts upp vart tionde år i samband med just Kamratmötena. Ett undantag har dock skett och det var 1967 när det "allmänna politiska klimatet", och kanske brist på distans, gjorde att man inte såg "På Madagaskar" som just ett spex, en drift med det mesta, eftersom det rör sig om människoätande Moritasker, förvirrade studenter, kärlek och död plus en drottning vid namn Uschiameja.

Många är det som genom åren bidragit till att hålla spextraditionen vid liv. Det är både kända och okända som entusiastiskt engagerat sig. Självfallet är det omöjligt att nämna alla men några personer är Ragnar Hyltén-Cavallius, Harald Rydberg, Lennart Åqvist, Hans Fransén, Stig Ossian Ericsson, Torgil och Richard Ringmar, Göran Carenbäck och Magnus Quennerstedt.

Nackdelen med att spexet bara uppförs vart tionde år är att allt för många SNerkingar dessvärre missar chansen att på ett eller annat sätt ta del av uppsättningarna under årens lopp. Å andra sidan har du som läser detta förmånen att vara i Uppsala och på nationen (om

du inte har för avsikt att ge dig ut i verkligheten inom kort) nu när det åter är dags att uppföra "På Madagaskar 2007". 2007? Du tänker säkert... men herre gud det är ju över ett år till dess. Visst det stämmer! Men det är just nu som det är dags att börja planera och förbereda produktionen.

Jag som skriver dessa rader var aktiv på nationen under 1980-talet och fungerade bl.a. som producent för uppsättningen 1987, tillika numera Ordförande i den nybildade "Madagaskarakademien" med uppdraget att levandegöra och bevara spexet På Madagaskar.

Att jag blev producent grundade sig ursprungligen i att jag blev ombedd av nationsmedlemmen Sven Delblanc, som jag satt i Seniorföreningens styrelse tillsammans med, att fundera på om det inte skulle vara något för mig. Sagt och gjort blev det så och arbetet satte igång. Tidigt sattes en "kommitté" ihop som skulle fungera som ansvariga och förverkliga det hela. "Kärntruppen" utgjordes av Göran Carenbäck – Dirigent, Charlott Saltskog – medproducent, Peter Westerling – Dekor, regissören Magnus Quennerstedt samt aktörer såsom Klas Elm, Mats Ringqvist, Hans Zettermark m.fl. Till dessa kommer alla som engagerade sig i kostymer, orkestern, kören, dekor, marknadsföring, kockar på alla otaliga sexor, trunksbärare, påklädare, sminkekor, biljettförsäljare, entrévärdar vid föreställningarna m.fl. samt förstås

hela publiken. Uppsättningen 1987 förlades på Försvarets Läroverks Aula samt en bejublad och recenserad turné till Stadsteatern i Nyköping. Jag tror att jag kan göra mig till tals för alla ca 125 personer som på ett eller annat sätt vara engagerad i 1987 års uppsättning att det var bland det roligaste vi gjorde under vår tid i Uppsala. För många blev det säkert ett minne för livet. Tack alla ni som var med.

Nu är det bara ett år kvar så Du som känner att du vill engagera dig i detta uppmanas att kontakta nationen, genom någon av kuratorerna, och helt enkelt anmäla ditt intresse. Vidare information om 2007 års uppsättning kommer att finnas på nationen och i nationens tidning så håll ögonen öppna.

Det fina med en stor uppsättning som denna är att man kan välja själv i vilken grad man vill engagera sig. Det kan vara allt från att vara behjälplig med det lilla till att ta en mer ansvarsfull uppgift till sig. Oavsett hur mycket man engagerar sig kan jag lova att det blir både lärorikt och roligt.

Tarabagataij
Robert Axner
Producent

tillika Drottning Uschiameja 1987

(Källor: Harald Rydberg, minnesbok för SN Nation under 100 år samt egna minnen.)

Vår till vår

av förste kurator Charlotte Tarschys

Våren

Hjärtat dunkar. Det här kan nog vara det viktigaste ögonblicket hittills i mitt liv. Gång på gång har jag försökt föreställa mig det. Nu är det på riktigt. Jag hör landskapets ordförande Emma Syrén läsa: "Till förste kurator för hösten 2005 och våren 2006 har valts... Charlotte Tarschys." Lycka! Ren lycka sprider sig inombords. I fantastiskt tuff konkurrens har jag fått chansen. Vid samma landskap väljs Miia Vuolama till tredje kurator och helt plötsligt har nationen till hösten för första gången på tio år ett helt kvinnligt kuratell!

Nu är det snart ett år sedan den dagen och dags att välja våra efterträdare. Ett år på Snerikes är så händelserikt att uppgiften att berätta om allt som hänt från vår till vår är helt omöjlig. Här kommer istället några nedslag från året som gått.

Under våren var det restaurangchef Miia Vuolama och barmästare Kristoffer "Totte" Falknäs som ansvarade för puben. Till sin hjälp hade de ett gäng kockar, det sk kocklaget, som ansvarade för matbeställningar och matlagning. Arbetet i puben försvårades dock

Andre kurator Jenny Lunkvist, förste kurator Charlotte Tarschys och tredje kurator Miia Vuolama.

något av att Miia råkade spola ner den enda kassaskåpsnyckeln i toaletten. Efter att en läsexpert givit diagnosen att vi måste ta in en expert från Tyskland för att bryta upp låset blev även andre kurator Jenny Lunkvist involverad. Det lät dyrt. Till slut lyckades dock den svenske läsexperten efter tre dagars arbete få upp skåpet och både Miia och Jenny kunde pusta ut.

Till årets Damsupé samlades ett stort antal damer i lustiga huvudbonader för att njuta av lekarna som detta år hade temat konfirmationsläger ordnade av klubbmästare Andreas Nork. Fru Inspektör höll ett av sina fantastiska tal till mannen vilket sent ska glömmas.

Nationens sista aprilfirande ordnades storartat av valborgsgeneralerna Marika Gustafsson, Stefan Warnelid och Niklas Grönblad. Efter högtids-sillunchens pompa och ståt började champagnegaloppens galenskap. De fortsatte med fjolårets succékoncept med inhägnad trädgård och liveband. Studenterna och pengarna rullade in. Från den äldre generationen hördes däremot vissa klagomål mot vad som uppfattades som en utestängning av alla som inte hade terminskort. För att det inte ska ske igen i år är seniorföreningen välkommen till trädgården utanför Stavenowska huset där alla kan njuta av Hornboskapens musik. Det finns även möjlighet att komma in i den inhägnade trädgården och köpa bubbel, om man har anmält intresse till mig innan sista april.

Dagen efteråt var det ovanligt tomt och tyst på nationen och kottarna låg orörda på marken. Årets Majmiddag hade ersatts av det stora 200 års jubileumet av sammanslagningen mellan Södermanlands nation och Nerikes nation som inte hölls förrän den femte maj.

200-års jubileum på Slottet

Vårens stora hjälte var utan tvekan Andreas Nork. Han var inte bara stipendiesekreterare och klubbmästare utan dessutom tillsammans med Björn Luvö ansvarig för nationens jubileumsfirande av 200 års jubileumet av sammanslagningen. Förberedelserna hade startats redan av föregående förste kurator Karin Stenstam och avslutades av förste kurator Morgan Malm. Endast det bästa var gott nog åt den bästa av nationer varför Uppsala slott bokades för jubileumsbalen. Nationsnämnden bet på naglarna över den riskfyllda ekonomiska satsningen, men resultatet blev bättre än vi någonsin kunnat hoppats. Jubileumet firades på nationens båda fronter: den kulturella och den festliga.

Kören sjöng vackert i Helga trefaldiga. Teatern satte upp "Snerikingsk teater" i festsalen, ett par korta pjäser med olika sorters anknytning till Snerikes. I festsalen sattes även upp ett spex under ledning av Ulrika Larsson och Sissela Bergman i vilket vi fick reda på hur det egentligen gick till när de två nationerna enades och att de passar för varandra som "vatten och shake'n bake".

Den femte maj var det så dags för 606 festglada snerikingar från olika generationer att samlas till en hejdundrande fest på slottet. Ett flertal strålande tal framfördes av förste kurator Morgan Malm, Seniorföreningens ordförande Monica Landmark, Inspektör Leif Lewin och Landshövding Anders Björk. Kören lät underbart vid sitt uppträ-

dande och var så enorm att den fick en helt egen del av slottet att kalasa i. Hornboskapen lät så pampig när de spelade ledmotivet ur Star Wars att jag nog inte var den enda som fick gåshud. Efter en svängom eller två strosade de glada festdeltagarna ner mot det mindre slottet för sexa natten lång.

Som om det inte var nog var det bara två veckor till nästa bal: Vårbalen. Vårens klubbmästare Caroline Agholme och Andreas Nork överträffade sig själva och Akademiintendent Per Ström installerades till hedersledamot. Förste kurator Morgan Malm lämnade över sitt insigne till mig och tredje kurator Carl von Schantz lämnade över sitt till Miia under stående ovationer.

De revolutionistiska bönderna Ulrika & Olof

Sommaren

Bara några dagar efter vårbalen drog nationens flaggskepp Bryggan igång. Denna gång var det en amitiös grupp med mycket blandad kompetens som stod vid rodret: erfarenhetsbanken Erik Isman, serveringsproffset Annika Neckman, kocken Jimmy Olofsson och klubbkunnige Johan Peiris. Sällan har maten varit så god, inredningen så snygg och musiken, däribland ett liveframträdande av the Latin Kings, så välljudande! Till årets nyheter hörde att bryggan byggdes ut och festsalen dekorerades om till en kubansk klubb med bambutak på baren och gamla oljefat till bord. Väldigt snyggt. Och väldigt dyrt, skulle det visa sig när oljefaten gjorde rostringar på festsalsgolvet. Sommaren kantades av många av de personalaktiviteter som ofta lovas ut men sällan hålls: badsexor, översovning på Norreda torp och äventyrsbana.

Mitt i sommaren hölls traditionsenligt revolutionsgasque där majoriteten av andra nationers kuratel närvarade. Bönderna Ulrika Larsson och Olof Ehrenkrona lästes in av den barske konstapeln Lennart Persson och middagen kunde börja. Klubbmästarna Isabella Hjalmarsson-Vertovec och Rebecca Löthman lyckades skapa en revolutionär känsla i festsalen från Uschiameja till den slutliga stormningen av "Bas-tiljen".

Mot slutet av sommaren åkte kuratlet till Nice i en vecka för att vila ut och snacka ihop sig. Efter att ha levt så

tätt inpå varandra kändes avståndet för långt när vi väl kom tillbaka och det uppstod vissa abstinsensproblem. Lösningen blev att flytta in tredje kurators skrivbord till förste och andre kurator.

I slutet på augusti åkte ämbetsmannakåren iväg på kongress till Barnens Ö och gården Granvik. Ämbetsmannagänget var enastående på alla sätt: smarta saker, såg tjugiga ut i sina kostymer och klänningar och skapade kreativa kräfhattar. Kreativa var även sätten att skaffa dryck då det visade sig att Carlsberg hade missat att leverera öl till kongressstället. Vänner våldsgästades och systembolag länsades för att släcka törsten. På kongressen lades även grunden till terminens tema - att leka lekar av alla de slag. Ämbetsmännen fick djupt ångra att de valt en gammal

kolloledare till förste kurator. Några dagar efter hemkomsten ringer Niklas från Barnens Ö och undrar vad de ska göra med pallen öl som står utan för gården Granbo. Hoppсан, Carlsberg.

Hösten

I slutet på sommaren började recentiorerna välla in och recentiorsförmännen skrev in rekordmånga 510 nya medlemmar. Detta gav även fullspäckade och mycket lyckade recentiorsmottagningar och recentiorsgasque ordnade av klubbmästarna Isabella Hjalmarsson-Vertovec och Rebecca Löthman.

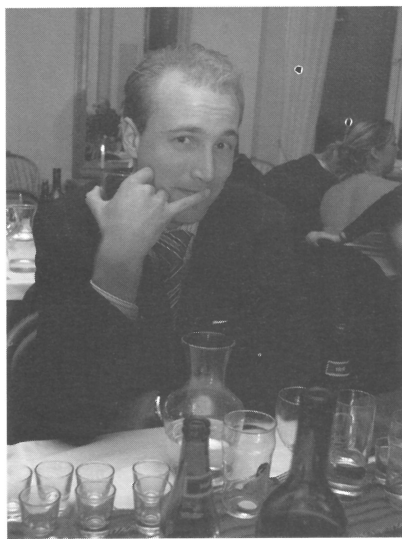
Snart drog terminsverksamheten igång med Hanna Forsberg, Joen Fernström och Kristoffer "Totte" Falknäs som ansvariga för puben. Tisdagsdanskvalerna var mycket populära. Sämre var

Några ur ämbetsmannakåren 2005

det med fredagarna som avfolkades mer och mer under terminens gång. Trots stort engagemang från pubvärdarna och uppskattade inslag av live hiphop under klubbnamnet Commotion gick puben relativt dåligt under terminen.

Terminen fortsatte med nationens ordinarie verksamhet. Snart var det dags för damerna att ordna en Herrmiddag med temat dokusåpor. Kuratelet tyckte det var en bra idé att åka och hälsa på vår finlandsvenska vännation Nylands dagen innan Herrmiddagen och kom hem precis i tid att förbereda sin station "The apprentice – kurator", där herrarna fick praoa som kuratorer. En av deltagarna, Mikael Grape, fick maxpoäng då han praoade som andre kurator. Detta noterades.

Headhuntade 2 kurator Mikael Grape.

Under våren hade den fantastiskt engagerade Joakim Sundell kommit på idén att sätta upp ett storspex. Tillsammans med sin medregissör Elias Nyberg och Producent Anders Toll drog de igång det stora projektet i början av hösten. Den obotliga entusiasten Jocke lyckades få över hundra personer att involvera sig i spexet Glaspärulan som hade premiär i slutet av oktober. Många kända och okända förmågor fick visa framfötterna i den mycket proffsiga uppsättningen.

Utöver Bryggan och Valborg var spexet dessutom nationens mest lyckade ekonomiska affär under 2005. Efter den prestationen headhuntades spexets ekonomiansvarige Mikael Grape till att efterträda Jenny Lundkvist som andre kurator. Vid landskap II valdes även Manuel Firpo och Kaj Szyskiewicz till pubvärdar och Anne Meinshausen och Erik Strömberg till klubbmästare.

På Gåsmiddagen har Smålands och Snerikes sedan ett par år tillbaka haft som tradition att och gå över till varandra och utföra ett spratt. I år var det

Spexstyrkan ur Spexet glaspärulan.

Smålands tur och deras honnör dök upp och överlämnade ett brev där de smädade "lillebror" Snerikes som ju firade sitt 200 års jubileum jämfört med deras 360 år. Sprattet rann av snerikingarna som vatten på en gås med en hänvisning till Södermanlands nations första medlemsmatrikel. Vi noterade även glatt att det vi trodde var deras honnör visade sig vara hela deras sittning. Skrattar bäst som skrattar sist.

Nationens luciafirande inleddes traditionsenligt på kvällen 12 december med en pepparkakshustävling där många bidrag tävlade om äran att få pryda inspektorsparets hem. Morgonen därpå tågade ett gäng morgonpigga ämbetsmän till Leif och Barbro Lewin för att överlämna en husbåt på temat Love boat. Inspektorsparet välkomnade med pepparkakor, lussekatter och glögg som piggade upp inför dagens förberedelser för luciagasquen. På luciagasquen utnämndes, inte helt otippat, Andreas Nork till Årets Södermanland-Neriking.

Under hösten började det visa sig att

Smålands nation överlämnar ett smädande brev.

nationens ekonomiska läge var rätt dåligt. Nationsnämndens arbete kom därför att i hög grad präglas av att spara, spara, spara. Men samtidigt som den berömda svångremmen drogs åt var ambitionen att satsa på nytt. En stor förändring var att göra om en heltidspubvärdstjänst till fyra ideelt arbetande barmästare till våren 2006. De nya pubvärdarna lanserade även idén om att Snerikes på nytt skulle börja servera lunch. Förslaget möttes med hurrarop och skulle bli verklighet i januari 2006.

Men innan dess tog Marika Gustafsson, Stefan Warnelid och Andreas Nork över bygget med julrestaurangen Arne Weise. Huset förvandlades bl a med mysiga soffgrupper och fasadbelysning och sänkt tak (med hjälp av ett skynke) i festsalen. Många av förändringarna var så bra att de fick vara kvar under vårterminen.

Vår

Efter vårens lugnare inskrivningsperiod drog ämbetsmännen iväg på kongress, denna gång till Östervåla. Terminens klubbmästare Anne Meinshausen och Erik Strömberg hade angett tema tropisk hetta och med värmen i huset på max strosade ämbetsmännen runt i sommarkläder och drack kokosdrinkar. Riktigt hett gick det till då en av klubbmästarna vid städningen av huset damsög upp lite gammal aska. Denna visade sig inte vara helt släckt så dammsugaren började brinna och spred en obeskrivlig stank i huset.

Efter julen intog ett nytt gäng puben. Efter omorganisationen var det restaurangchef Manuel Firpo och köksmästare Kaj Szyskiewicz med sina fyra barmästare som tog över, fyllda av nya idéer såsom reggaekvällar, gayklubb, latinokvällar och lunchservering. Under februari stängdes festsalen under två veckor för att slipa bort rostringarna från festsalgolvet. Vi är nu nere på sista slipningen innan vi måste lägga ny parkett.

I februari avslutades även den stora stamreoveringen av bostadskvartret Triangeln. Styrelsen för Stiftelsen Södermanlands-Nerikes nations studentbostäder, och särskilt skattmästare Martin Fors, Håkan Gauffin och intendent Peter Forsgren, kan vara mycket nöjda med sitt långsiktiga arbete med reoveringen som nu nått i hamn! En trevlig överaskning var att i och med utflyttningar kunde nationen erbjuda många recentiorer boende direkt när de skrev in sig.

Nu är det snart dags för mig att lämna över insigniet och nationen i näste förste kurstors händer. Som alla landsmän och landsmannor söker jag nu sättet att liksom Carl Carlsson Gyllenhielm bli odödlig på nationen. Därför har jag donerat en blå plyschsoffa, den tarschyska soffan. Må den överleva åtminstone fem år och alltid kallas den tarschyska soffan!

Under början av våren har nationen med glädje kunnat se att höstens spar- och satsningspaket har börjat ge resultat. Det har varit härligt att se hur många som bryr sig om nationen och hur många som har ställt upp med idéer och hårt slit. Så länge det finns så engagerade studenter som det finns just nu kommer den här nationen att leva i åtminstone 400 år till!

Charlotte Tarschys
Förste kurator

Seniorföreningens traditionsenliga

HÖSTGASQUE

kommer gå av stapeln den

14 oktober 2005

Kom tillbaka till nationen!

Kontakta gärna dina samtida nationskamrater
och se till att de också följer med.

Ju fler desto roligare, ju oftare desto bättre!

Nationens ekonomi år 2005

av andre kurator Jenny Lundkvist

Hur kan ett så händelserikt år gå så fort förbi? Det är hur märkligt som helst. Jag skall i alla fall försöka sammanfatta årets viktigaste händelser sett ur en andre kurators perspektiv. Till vårterminens start saknade vi en köksmästare och införde därför ett "kocklag" bestående av fem personer. Någon från kocklaget arbetade ett kockpass per dag och tillsammans ansvarade de för att sätta menyer och göra beställningar vilket fungerade bra.

Sista april blev traditionsenligt en stor succé; mycket på grund av att vi för andra året i rad hade öppet i nationens underbara trädgård. Vårterminens stora händelse var dock nationens 200-årsjubileum som tack vare generösa bidrag från medlemmar, samt sponsring från ett flertal företag, bara kostade nationen ca 50 000 kr. Stort tack till alla som engagerade sig i detta evenemang!

I slutet av maj tog ett gäng väldigt entusiastiska Brygganvårdar över nationen och byggde ut Bryggan så att vi kunde ta in ännu fler gäster. Det så kallade Apberget med sittplatser på en läktare gjorde att många besökare kom bara för att sitta och prata och ta en öl under de varma sommarnätterna. Den utökade restaurangen skapade ett ökat personalbehov och det var personal-

Andre kurator Jenny Lundkvist.

kostnaderna som slukade den ökade försäljningen denna sommar. Det slutliga resultatet blev trots storsatsningen lägre än 2004.

När Bryggan återigen visade minskande resultat började varningsklockor att ringa. Mina företrädare har talat sig varma om ferierestaurangernas betydelse för nationens överlevnad och under många års tid har nationen förlitat sig på dessa intäkter för att täcka förluster från icke vinstdrivande aktiviteter. Med ett helårsresultat för 2004 på minus ca 400 0000 och ett halvårsresultat som visade förluster på ca 700 000 krävde landskapet krafttag från nationsnämnden.

Höstterminen innebar därför stora ekonomiska beslut för nationsnämnden med förhoppning att spara pengar under 2006. Det beslutades bland annat att vi från och med 2006 bara ska

trycka 4 nr av tidningen Aktuellt och att seniorföreningen inte längre får tidningen gratis utan får betala för sin prenumeration. Lönerna för personalen i puben och gasque- och släpppersonal ska sänkas och barmästarämbetet görs om till fyra biträden som arbetar ideelt för bland annat förmånen av KK-kort. Besparingar har även beslutats gällande nationsradion, IF Trickadiens bidrag och nationsfotografens budget.

Höstterminen innebar också en nysatsning på klubbconceptet Commotion med live hip-hop. Latin Kings och Ison & Fille var dragplåster men trots detta noterade vi att nationens fredagsklubb fick allt färre besökare och pubverksamheten gick med stora förluster. Flera nationer har märkt av en trend med minskande försäljningsiffror. Med tanke på att studenternas totala levnadskostnader har ökat de senaste åren allt medan inkomsten av studiemedlen är densamma kan det vara så att studenter får prioritera andra saker än nöjen. Ett betydligt tråkigare alternativ är att nationen helt enkelt inte är lika populär som den varit. Detta sistnämnda bekymmer lyckades engagera både äldre och yngre medlemmar som inför vårterminen 2006 kom fram till flera idéer och förslag på förändring av både pub och klubb.

Det som i övrigt var stora samtalsämnet under hösten var storspexet Glaspärlan. Nationen gick in som garant för spexet vilket inte innebar några problem eftersom Glaspärlan mycket

glädjande uppvisade positivt resultat.

Årets största investering var ett nytt ljudsystem till dansgolvet. Efter drygt ett års förberedelser blev köpet en realitet med hjälp av pengar från Per Perssons, Sigrid Ohlsson-Perssons och Einar Fagerströms fonder. Övriga inköp som gjordes under året var bland annat komradioapparater till vakterna, staket och askkoppar till rökrukan vid entrén, nya gardiner och en mobil bar till festsalen, ett flertal soffor till dansgolvet och Collegetröjor med nationstryck som blev mycket populära.

Årets slutresultat landar på en förlust om drygt 900 000. Det är det sämsta resultatet på många år och det känns tråkigt för mig att lämna över mitt ämbete efter en sådan rekordförlust. Men jag är positiv inför framtiden och jag är övertygad om att vi med hjälp av all den kreativitet och företagsamhet som finns hos våra medlemmar kommer att vända den negativa trenden och få nationens verksamhet på fötter igen.

Som jag sa inledningsvis så har det varit ett otroligt händelserikt och alldeles fantastiskt år. Jag vill tacka alla kuratorer och ämbetsmän, Kerstin, Anneli, Peter, Lena och Martin samt alla övriga Snerikingar som delat sorg och glädje med mig under det bästa året i mitt liv. Kram på er!

Jenny Lundkvist
Andre kurator

Nya medlemmar i Seniorföreningen sedan förra Majhälsningen

Ständiga medlemmar

f. land.höv Ann Cathrine Haglund
Odensgatan 15
753 13 UPPSALA

Tomas Adolfsson
Tämnarvägen 36
120 53 ÅRSTA

Lars Secher
Frodegatan 5 E
753 25 UPPSALA

Ekon.mag. Miia Vuolama
S:t. Larsgatan 6 B B 27
753 11 UPPSALA

Producent Claes Bern
Ekvägen 7
756 53 UPPSALA

Doktorand Marcus Willén
Tegelgatan 6
703 41 ÖREBRO

Rebecca Löthman
Karlsrogatan 15 V 31
752 38 UPPSALA

Isabella Hjalmarsson-Vertovec
Syslomansgatan 5
753 11 UPPSALA

Biblioteksass. Kerstin Berglund
Källparksgatan 2
754 32 UPPSALA

Sekr. Anneli Rönnqvist
Kamomillgatan 10
754 47 UPPSALA

Årsbetalande medlemmar

Johan Hydén
Västra Stationsvägen 29 A
192 67 SOLLENTUNA

Charlotte Ambjörn
Krongatan 2 B
752 38 UPPSALA

Dr. Johan Fundin
308 Mayfair Court
120 West Bar
Sheffield S3 8PP
Storbritanien

Peter Bernhardsson
Krongatan 2 B
752 38 UPPSALA

Kristina Puzey
Västra Stationsvägen 29 A
192 67 SOLLENTUNA

Ulf Gejrot
Lyckostigen 21
183 56 TÄBY

Therese Lundin
Tiundagatan 49, 3 tr.
752 30 UPPSALA

Ändring från årsbetalande till ständig medlem

Jan-Olof Smedberg
Hanstawiiks Säteri
151 52 SÖDERTÄLJE

Avlidna sedan föregående Majhälsning

Som vanligt vill redaktionen göra reservationer för felaktigheter i denna spalt. Om du skulle se att någon förbisetts, kontakta då vänligen nationens sekreterare så kommer en korrigering i nästa Majhälsning.

Död	Inskriften	Född
14/4 2005 Ingemar Ögren	1944 F.d. kanslichef	6/12 1923

Ämbetsförteckning Södermanlands-Nerikes Nation hösten 2005 och våren 2006

Ämbete	Titel	Förnamn	Efternamn	Period
Inspektor	vice Rektor	Leif	Lewin	
Proinspektor	Professor	Lennart	Persson	
Skattmästare	Fil. kand.	Martin	Fors	
Vik. Skattmästare	Fil. kand.	Mathias	Lindner	
Förste kurator	Fil. stud.	Charlotte	Tarschys	
Andre kurator	Stud.	Jenny	lundkvist	HT 05
Andre kurator	Fil. mag.	Mikael	Grape	VT 06
Tredje kurator	Fil. stud.	Miia	Vuolama	
1e fanbärare.	Stud.	Rickard	Hellman	
2e fanbärare	Stud.	Olle	Burvall	HT 05
	Stud.	Ameli	Frenne	VT 06
Antikvarie	Stud.	Karl	Ahnlund	
Arkivarie tf.	Stud.	Karl	Ahnlund	
Barmästare	Stud.	Joen	Fernström	HT 05
Barmästare	Stud.	Isabella	Hjalmarson-Vertovec	VT 06
Barmästare	Stud.	Gustav	Larsson	VT 06
Barmästare	Stud.	Patricio	von Greiff	VT 06
Barmästare	Stud.	Susanne	Ek	VT 06
Besvärskott	Inspektor			
	Nationsjurist	Anders	Frigell	
	Jur. stud.	Gustaf	Lind	
Bibliotekarie	Stud.	Peter	Bernhardsson	
Biblioteks nämnden	Bibliotekarien			
	Andre kurator			
	Arkivariern			
	Stud.	Helena	Axelsson-Luvö	
	Stud.	Petter	Wallgren	
	Stud.	Susanne	Ek	
	Stud.	Oskar	Lundén	
	Stud.	Tomas	Adolfsson	
	Stud.	Charlotte	Ambjörn	
	Stud.	Carl	von Schantz	
	Stud.	Olof	Ehrenkrona	
Datorförman	Stud.	Eva	Ericsson	HT 05
	Stud.	Carl	von Schantz	VT 06
	Stud.	Peter	Sundblad	
Filmförman	Stud.	Oskar	Lundén	HT 05
Förvaltningsdirektion	Skattmästaren			
	Förste kurator			
	Andre kurator			
	Tredje kurator			
	Fil. kand.	Agneta	Björnsjö	
	Advokat	Jonas	Westerberg	
	Jur/Fil. Kand.	Stefan	Jansson	
	Fil. kand.	Jan	Gustavsson	

	Direktör	Göran	Ågerup	
	Fil. kand.	Karin	Back	
Helgkaffevärd	Stud.	Christine	Zetterberg	HT 05
	Stud.	Magnus	Lundberg	HT 05
	Stud.	Jagoda	Marusic	HT 05
	Stud.	Olivia	Broode	HT 05
Hovmästare	Stud.	Sofia	Briheim	HT 05
	Stud.	Pia	Stefenson	HT 05
	Stud.	Anne	Meinshausen	HT 05
Idrottsförman	Stud.	Carl	Strand	HT 05
	Stud.	Olle	Nilsson	VT 06
Internationell sekr.	Stud.	Anna	Mirsch	HT 05
	Stud.	Janne	Henriksson	HT 05
	Stud.	Frida	Siwe	VT 06
	Stud.	Markus	Herrmann	VT 06
Klubbmästare	Stud.	Isabella	Hjalmarson-Vertovec	HT 05
	Stud.	Rebecca	Löthman	HT 05
	Stud.	Erik	Strömberg	VT 06
	Stud.	Anne	Meinshausen	VT 06
Krönikör	Stud.	Caroline	Agholme	HT 05
	Stud.	Elias	Nyberg	VT 06
Kårmarskalk	Stud.	Stefan	Poon	
Köksmästare	Stud.	Hanna	Forsberg	HT 05
Köksmästare	Stud.	Kaj	Szyszkiewicz	VT 06
Kördirektör	Stud.	Mia	Placht	
Kördirigent	Stud.	Jakob	Mölgaard Laustsen	
Körens festmarskalk	Stud.	Viveca	Sjöstedt	
Landskapsordförande	Stud.	Emma	Syrén-Julin	HT 05
Landskapsordförande	Stud.	Karin	Stenstam	VT 06
Musikanförare	Stud.	Alexander	Hellqvist	
Nationsfotograf	Stud.	Per	Rundblom	HT 05
	Stud.	Anna	Mirsch	VT 06
Nationsvideograf	Stud.	Vedran	Rupic	
Nationsfullmäktige	Inspektor			
	Proinspektor			
	Skattmästaren			
	Förste kurator			
	Andre kurator			
	Tredje kurator			
	Programvärdar			
	Programsekr.			
	Klubbverket			
	Nationsnämnden			
Nationskaplan	Teol. kand.	Sigrid	Sundmark	
Nationsnämnden	Förste kurator			
	Andre kurator			
	Tredje kurator			
	Stud.	Andreas	Lenander	
	Stud.	Johan	Peiris	
	Stud.	Charlotte	Ambjörn	
	Stud.	Caroline	Agholme	

	Stud.	Petter	Wallgren	
	Stud.	Johan	Rutgersson	
	Stud.	Peter	Bernhardsson	HT 05
	Stud.	Tomas	Adolfsson	HT 05
	Stud.	Gustav	Hannerz	VT 06
	Stud.	Per	Rundblom	VT 06
Nationsnämnden sup	Stud.	Susanne	Ek	
	Stud.	Oskar	Lundén	HT 05
	Stud.	Annika	Neckman	VT 06
Nämndsekreterare	Stud.	Ania	Obminska	HT 05
	Stud.	Fredrik	Nerelius	VT 06
Närradioförman	Stud.	Adam	Beyer	HT 05
	Stud.	Marlene	Taudien	HT 05
	Stud.	Mattias	Geibe	VT 06
PR-förman	Stud.	Eleonora	Cattana	HT 05
	Stud.	Johan	Rutgersson	
	Stud.	Carl	Strand	VT 06
Programvärd	Stud.	Anna	Boustedt	HT 05
	Stud.	Moa	Strand	HT 05
	Stud.	Anna	Wennergren	VT 06
	Stud.	Elin	Eklöf	VT 06
Recentiorsförman	Stud.	Philip	Savén	
	Stud.	Aina	Florin	HT 05
	Stud.	Therese	Leijon	VT 06
	Stud.	Adam	Beyer	VT 06
Redaktör	Stud.	Per	Rundblom	
	Stud.	Mats	Hellström	HT 05
	Stud.	Sara	Pankowski	VT 06
Restaurangchef	Stud.	Kristoffer	Falknäs	HT 05
	Stud.	Manuel	Firpo	VT 06
Seniorförening Ordf.	Jur.kand.	Monica	Landmark	
Spexdirektör	Stud.	Sarah	Ehrenborg	HT 05
	Stud.	Sara	Pankowski	HT 05
	Stud.	Camilla	Svahn	VT 06
	Stud.	Andreas	Lindblad	VT 06
Stadgeutskottet	Stud.	Per	Westermärk	HT 05
	Stud.	Marielle	Boström	VT 06
	Stud.	Petter	Wallgren	
	Stud.	Tomas	Adolfsson	
Stipendienämnden	Förste kurator			
	Stipendiesekr.			
	Stud.	Pia	Stefenson	
	Stud.	Carl	von Schantz	
	Stud.	Gustav	Larsson	
	Stud.	Patrick	Johansson	
	Stud.	Ameli	Frenne	
	Stud.	Marielle	Boström	HT 05
	Stud.	Caroline	Agholme	HT 05
	Stud.	Helena	Axelsson-Luvö	HT 05
	Stud.	Jenny	Lundkvist	VT 06
	Stud.	Gustaf	Ehnsjö	VT 06

	Stud.	Bodil	Rundberg	VT 06
	Stud.	Karolina	Källberg	
Stipendiesekreterare	Stud.	Elias	Nyberg	HT 05
Sånganförare	Stud.	Henrik	Dock	VT 06
	Stud.	Lisa	Hellman	
Teaterdirektör	Stud.	Erik	Strömberg	HT 05
Torsdagsvärd	Stud.	Mikael	Grape	HT 05
	Stud.	Ameli	Frenne	HT 05
	Stud.	Gustav	Larsson	HT 05
	Stud.	Lars	Almegård	VT 06
	Stud.	Therese	Friis	VT 06
	Stud.	Anna	Rundblom	VT 06
	Stud.	Farid	Skoog Tagizade	VT 06
Valutskottet	Förste kurator			
	Stud.	Sofie	Fornander	
	Stud.	Bodil	Rundberg	
	Stud.	Helena	Hansson	
	Stud.	Anna	Wennergren	
	Stud.	Lars	Almegård	
	Stud.	Marika	Torsdotter	
	Stud.	Kajsa	Pallin	HT 05
	Stud.	Charlotte	Ambjörn	HT 05
	Stud.	Therese	Leijon	HT 05
	Stud.	Helena	Axelsson-Luvö	HT 05
	Stud.	Richard	Berg	HT 05
	Stud.	Marielle	Boström	HT 05
	Stud.	Aina	Florin	VT 06
	Stud.	Alexander	Hellqvist	VT 06
	Stud.	Adrian	Kokko	VT 06
	Stud.	Katarina	Hydén	VT 06
	Stud.	Karolina	Wallin	VT 06

Nationsföreningar

IF Trikadien

Ordförande: Olle Nilsson

HB:s Vänner

Ordförande: Olle Nordberg

Sekreterare: Henrik Ågren

Vännerna från Nyköping

Ordförande: Caroline Agholme

Södertälje förening, Telge Tokar

Ordförande: -

Vännerna från V Sörmland

Ordförande: -

Vi från Stan

Ordförande: -

Strängnäs-föreningen

Ordförande: Johan Rutgersson

Kamraterna från Örebro:

Ordförande: Anders Johansson

Torshälla Eskilstuna Kamratförening:

Ordförande: Anders Toll

Sällskapet Dirty South Sorunda

Ordförande: Thomas Neidenmark

HB:s Anförare: Sofie Mååg

SNQFC: Theresia Hellman

SISN: Mikael J. Zaar